

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 11CoCsp/43/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6619202977
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 11. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Zlocha
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2020:6619202977.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Zlochu a sudkýň JUDr. Renáty Deákovéj a JUDr. Jany Haluškovéj ako členiek senátu, v spore žalobcu: Intrum Slovakia, s.r.o., IČO: 35 831 154, so sídlom Mýtina 48, Bratislava, zast. JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom so sídlom Mýtina 48, Bratislava, proti žalovanej: O. O., nar. XX. februára XXXX, trvale bytom X. II XXX/XX, P., zast. JUDr. Ondrejom Szilágyim, advokátom so sídlom Haličská cesta 3200, Lučenec, o zaplatenie 1.889,06 Eur s prísl., o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Lučenec č.k. 21Csp/75/2019-116 zo dňa 29. júna 2020, takto

rozhodol:

- I. Rozsudok súdu prvej inštancie v prvej a tretej výrokovej vete **p o t v r d z u j e**.
- II. Odvolanie žalobcu proti druhej výrokovej vete rozsudku súdu prvej inštancie **o d m i e t a**.
- III. Žalovaná má nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalobcovi v rozsahu 100 %, ktoré jej je žalobca **p o v i n n ý** zaplatiť v lehote 3 dní od právoplatnosti uznesenia súdu prvej inštancie o ich výške.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Lučenec (ďalej len „okresný súd“ alebo „súd prvej inštancie“) rozsudkom č.k. 21Csp/75/2019-116 zo dňa 29. júna 2020 (ďalej len „napadnutý rozsudok“ alebo „napadnuté rozhodnutie“), žalobu o zaplatenie sumy 1.810,69 Eur s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne od 04.10.2016 do zaplatenia zamietol (prvá výroková veta), konanie čo do sumy 78,37 Eur s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 78,37 Eur od 04.10.2016 do zaplatenia zastavil (druhá výroková veta) a rozhodol, že žalovaná nemá nárok na náhradu trov konania (tretia výroková veta).

1.1 Z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia vyplýva, že právny predchodca žalobcu - Všeobecná úverová banka, a.s., ako právny nástupca spoločnosti Consumer Finance Holding, a.s., sa žalobou podanou dňa 01.07.2019 domáhal zaplatenia istiny vo výške 1.889,06 Eur s príslušenstvom, a to titulom uzatvorenej zmluvy o pôžičke č. XXXXXXXX/XXXXXXXXXX zo dňa 23.11.2015, na základe ktorej poskytla spoločnosť Consumer Finance Holding, a.s. žalovanej pôžičku vo výške 2.000,-Eur. Túto sa žalovaná zaviazala splácať v 36 mesačných splátkach po 78,37 Eur až do celkovej výšky 2.821,32 Eur. Žalovaná z uvedenej sumy uhradila 470,22 Eur. Žalovaná porušila záväzok splácať poskytnutú pôžičku riadne a včas, v dôsledku čoho bola listom zo dňa 27.07.2016 spoločnosťou Consumer Finance Holding, a.s. vyzvaná k úhrade dlžných splátok a súčasne bola upozornená na možnosť vyhlásenia splatnosti celého úveru. Nakoľko žalovaná dlžné splátky ani v dodatočnej lehote neuhradila, spoločnosť Consumer Finance Holding, a.s. úver zosplatnila, o čom bola žalovaná oboznámená listom zo dňa 28.09.2016.

1.2 Súd prvej inštancie vydal dňa 29.07.2019 platobný rozkaz č.k. 21Csp/75/2019-38, proti ktorému podala žalovaná v zákonom stanovenej lehote odpor.

1.3 Uznesením č.k. 21Csp/75/2019-81 zo dňa 13.11.2019 pripustil súd zmenu strany sporu na strane žalobcu, a to na základe návrhu právneho predchodcu žalobcu zo dňa 11.11.2019.

1.4 Podaním zo dňa 29.04.2020 zobral žalobca žalobu späť v časti o zaplatenie 78,37 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 78,37 Eur od 04.10.2016 do zaplatenia. Postupom podľa ustanovenia § 145 ods. 2 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C.s.p.“) súd konanie v tejto časti zastavil.

1.5 Na základe vykonaného dokazovania mal súd prvej inštancie za preukázané, že dňa 23.11.2015 uzatvorila spoločnosť Consumer Finance Holding, a.s. so žalovanou zmluvu o spotrebiteľskom úvere, na základe ktorej jej bola poskytnutá pôžička vo výške 2.000,-Eur. Žalovaná sa zaviazala splácať pôžičku v 36 mesačných splátkach po 78,37 Eur, a to až do celkovej sumy 2.821,32 Eur vždy k 20 dňu v mesiaci. Ročná úroková sadzba bola dojednaná vo výške 26,72 % a RPMN 26,71 % pri priemernej RPMN 18,09 %. Konečná splatnosť pôžičky mala nastať v novembri 2018. Okresný súd dospel k záveru, že predmetný úver je úverom spotrebiteľským, na ktorý sa vzťahujú okrem ustanovení Občianskeho zákonníka aj ustanovenia zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon č.129/2010 Z.z.“ alebo „zákon o spotrebiteľských úveroch“).

1.6 Okresný súd v prvom rade skúmal, či bol nárok žalobcu uplatnený v premlčacej dobe. Zistil, že právny predchodca žalobcu postupom podľa § 53 ods. 9 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „Občiansky zákonník“) vyhlásil úver za predčasne splatný oznámením zo dňa 28.09.2016. Zosplateniu predchádzala výzva o mimoriadnej splatnosti úveru zo dňa 27.07.2016, na základe ktorej bola žalovaná vyzvaná na zaplatenie splátky splatnej v máji 2016. Okresný súd pri rozhodovaní aplikoval ustanovenie § 103 Občianskeho zákonníka, nakoľko plnenie dlhu bolo dojednané v splátkach a veriteľ využil svoje právo dané mu ustanovením § 565 Občianskeho zákonníka v spojení s ustanovením § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, čo v konaní nebolo sporné. Súd konštatoval, že premlčacia doba začala v zmysle § 103 Občianskeho zákonníka veriteľovi plynúť odo dňa splatnosti tej splátky, pre nezaplatenie ktorej došlo k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru, a teda splátky splatnej v máji 2016 splatnej dňa 20.05.2016. Od tohto dňa začala podľa názoru súdu prvej inštancie plynúť všeobecná trojročná premlčacia doba na uplatnenie práva, ktorá uplynula dňa 20.05.2019. Súd konštatoval, že žalobca doručil žalobu až dňa 01.07.2019, a teda po uplynutí premlčacej doby v zmysle § 103 Občianskeho zákonníka. V súvislosti s úrokom z omeškania okresný súd uviedol, že tento je akcesorickým nárokom k hlavnému nároku a podlieha rovnakému premlčaniu ako hlavný záväzok, a teda premlčanie istiny malo vplyv aj na premlčanie úrokov z omeškania.

1.7 Na základe uvedeného a za súčasného prihliadnutia na ustanovenie § 54a Občianskeho zákonníka súd prvej inštancie žalobu žalobcu v celom rozsahu zamietol.

1.8 O trovách konania súd prvej inštancie rozhodol tak, že žalovanej právo na náhradu trov konania nepriznal, a to z dôvodu, že žalovaná mala v konaní úspech len s prihliadnutím na premlčanie.

2. Proti rozsudku okresného súdu podal žalobca v zákonom stanovenej lehote odvolanie s návrhom, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zmenil tak, že zaviazá žalovanú na zaplatenie sumy vo výške 1.810,69 Eur, úroku z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 1.810,69 Eur od 04.10.2016 do zaplatenia a prizná žalobcovi náhradu trov prvoinštančného a odvolacieho konania. Odvolanie podal s poukazom na ustanovenie § 365 ods. 1 písm. h) C.s.p.; tvrdil tak, že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

2.1 Žalobca nepovažoval rozhodnutie súdu prvej inštancie za správne. Uviedol, že predžalobnou upomienkou zo dňa 27.07.2016 upozornil žalovanú na omeškanie so splácaním úverových splátok s tým, že ak neuhradí splátku splatnú v mesiaci máj 2016, vznikne mu právo na zosplatenie úveru. Nakoľko žalovaná dlžné splátky úveru nezaplatila, právny predchodca žalobcu úver predčasne zosplatil dňa 19.09.2016, a to pre nezaplatenie splátky splatnej dňa 20.07.2016, ktorá založila právo právneho predchodcu na predčasne zosplatenie úveru.

2.2 Konštatoval, že z ustanovenia § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka vyplýva len obmedzenie veriteľa na uplatnenie práva podľa ustanovenia § 565 Občianskeho zákonníka, a to až po uplynutí troch mesiacov s omeškaním zaplataenia splátky. Predmetné obmedzenie však nemá žiadny vplyv na plynutie premlčacej doby. Namietal, že iným výkladom by došlo v rozpore so zákonom k posunutiu plynutia premlčacej doby pred okamih splatnosti všetkých omeškaných splátok nasledujúcich po splatnosti prvej z nich. V tejto súvislosti poukázal na uznesenie Krajského súdu v Trenčíne č.k. 17Co/228/2016-74.

2.3 Žalobca je toho názoru, že premlčacia doba na uplatnenie predčasne zosplatneného nároku začala v zmysle § 103 druhá veta Občianskeho zákonníka plynúť od splatnosti splátky splatnej dňa 20.07.2016, pre nezaplataenie ktorej sa stal splatným celý dlh. Súd prvej inštancie aplikoval ustanovenie § 103 Občianskeho zákonníka nesprávne, keď uzavrel, že premlčacia doba začala plynúť od prvej omeškanej splátky, t.j. odo dňa 20.05.2016. Podporne poukázal na uznesenie Krajského súdu v Žiline sp.zn. 5Co/146/2019 zo dňa 18.02.2020 ako aj rozsudok Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 3Co/217/2018 zo dňa 27.06.2019 a uznesenie Krajského súdu v Prešove sp. zn. 10Co/73/2018 zo dňa 13.12.2018. Na základe týchto skutočností žalobca uzavrel, že ním uplatnený nárok nie je premlčaný.

3. K odvolaniu žalobcu podala vyjadrenie žalovaná, ktorá sa stotožnila so závermi vyslovenými súdom prvej inštancie v napadnutom rozsudku, ktorý zároveň považovala v celom rozsahu za správny. Vo vyjadrení poukázala na viaceré rozhodnutia odvolacích súdov, ktoré dospeli k záveru, že premlčanie istiny má za následok aj premlčanie úrokov z omeškania, a teda celého vymáhaného nároku. Vzhľadom na uvedené navrhla, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdil a žalobcu zaviazal k náhrade trov odvolacieho konania.

4. Následnými vyjadreniami tak žalobca ako aj žalovaná zotrvali na dovtedajšej argumentácii.

5. Krajský súd, ako súd funkčne príslušný na rozhodnutie o odvolaní, vec preskúmal v rozsahu určenom § 380 ods. 1, 2 C.s.p. bez nariadenia pojednávania v zmysle § 385 ods. 1 C.s.p. a rozsudok súdu prvej inštancie v prvej a tretej výrokovej vete v zmysle § 387 ods. 1, 2 C.s.p. ako vecne správny potvrdil. Zároveň v druhej výrokovej vete odvolanie žalobcu podľa ustanovenia § 386 písm. b) C.s.p. odmietol z dôvodu, že bolo podané neoprávnenou osobou.

5.1 Podľa § 387 ods. 1, 2 C. s. p. odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

5.2 Podľa § 386 písm. b) C.s.p. odvolací súd odmietne odvolanie, ak bolo podané neoprávnenou osobou.

6. Odvolací súd preskúmal všetky podstatné odvolacie námietky žalobcu, ako aj predchádzajúce konanie spolu s napadnutým rozhodnutím súdu prvej inštancie. Súd prvej inštancie dospel k správnym skutkovým zisteniam, na ktoré aplikoval správne ustanovenie právneho predpisu a súčasne vec správne právne posúdil. Z dôvodu, že odvolací súd je rozsahom a dôvodmi odvolania viazaný, pri posudzovaní veci sa zaoberal len námietkami, uvedenými v odvolaní.

6.1 Žalobca aplikáciu ustanovenia § 54a Občianskeho zákonníka nenamietal.

7. Z druhej vety ustanovenia § 103 Občianskeho zákonníka vyplýva, že ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky.

7.1 Z citovaného ustanovenia je zrejmé, že zákon neviaže začiatok plynutia premlčacej doby na dátum vyhlásenia predčasnej splatnosti celého dlhu, ale na dátum zročnosti tej nesplnenej splátky, pre nezaplataenie ktorej sa stal zročným celý dlh.

7.2 V prípade, že sa jedná o spotrebiteľskú zmluvu, má dodávateľ povinnosť v zmysle § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka čakať s uplatnením práva na predčasné zosplatnenie úveru v zmysle § 565 Občianskeho zákonníka tri mesiace od omeškania so zaplataením splátky, pre ktorú k zosplatneniu pristúpil; uvedený záver nič nemení na skutočnosti, že premlčacia doba sa aj v takomto prípade počíta

odo dňa zročnosti omeškanej splátky. Je pravdou, že takouto právnou úpravou zákonodarca de facto skrátil premlčaciu dobu o tri mesiace, keďže prvé tri mesiace omeškania dlžníka s danou splátkou nemôže dodávateľ zosplatiť celý dlh, pretože by tým porušil ustanovenie § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, avšak, premlčacia doba nie je fixný inštitút a je právom zákonodarcu stanoviť pre jednotlivé prípady premlčaciu dobu odlišne, ale len za predpokladu, že takto stanovená premlčacia doba je dostatočná na uplatnenie práv, teda, že takýmto stanovením premlčacej doby nedôjde k znemožneniu, resp. k podstatnému sťaženiu možnosti veriteľa uplatňovať svoje práva.

7.3 Odvolací súd je toho názoru, že ustanovenie § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka je lex specialis k ustanoveniu § 565 Občianskeho zákonníka; veriteľ by logicky nemohol vykonať zosplatenie do splatnosti najbližšej splátky a zároveň dodržať požiadavku vyplývajúcu z ustanovenia § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka. Z uvedeného dôvodu je odvolací súd toho názoru, že posledná veta v § 565 Občianskeho zákona sa na prípady, na ktoré dopadá ustanovenie § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka nevzťahuje; poslednú vetu § 565 Občianskeho zákonníka pri spotrebiteľských zmluvách použiť nemožno; dodávateľ môže žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky kedykoľvek, ak sú splnené podmienky podľa ustanovenia § 53 ods.9 Občianskeho zákonníka, a teda, že zosplateniu predchádza výzva na zaplatenie s upozornením na možnosť vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru, pričom v takom prípade možno zosplatiť úver najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky. Je potrebné zdôrazniť, že právo zosplatiť úver môže veriteľ (dodávateľ pri spotrebiteľských úveroch) vykonať len vtedy, ako uplynula zákonná lehota (tri mesiace od omeškania so zaplatením splátky) a na takýto postup spotrebiteľa upozornil a zároveň, že omeškanie so zaplatením splátky ku dňu vyhlásenia predčasnej splatnosti trvá.

7.4 Je zrejmé, že ak dodávateľ uplatnil právo na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru a ak postupoval v súlade s ustanovením § 53 ods.9 Občianskeho zákonníka, mohol tak urobiť len pre splátku, s ktorou bol žalovaný v omeškaní najmenej tri mesiace. K vyhláseniu mimoriadnej splatnosti došlo dňa 19.09.2016. Súd prvej inštancie preto správne a v súlade s ustanovením § 53 ods. 9 v spojení s § 565 Občianskeho zákonníka konštatoval, že žalobca vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru pre nezaplatenie splátky splatnej dňa 20.05.2016 (samotný právny predchodca žalobcu v predžalobnej upomienke zo dňa 27.07.2016 uviedol, že „...ak do 05.09.2016 nedôjde k úhrade splátky splatnej v mesiaci 05/2016 bude Consumer Finance Holding, a.s., oprávnená úver zosplatiť“). S poukazom na ustanovenie § 103 Občianskeho zákonníka je tak zrejmé, že trojročná premlčacia doba zosplateného dlhu začala plynúť odo dňa splatnosti splátky splatnej dňa 20.05.2016 a uplynula dňa 20.05.2019. Keďže sám žalobca v konaní tvrdil, že jeho právny predchodca úver zosplatiť dňa 19.09.2016, nemožno sa na základe vyššie uvedeného stotožniť s tvrdením, že k predmetnému zosplateniu došlo pre splátku splatnú dňa 20.07.2016. Ak by tomu tak skutočne bolo a veriteľ by chcel zosplatiť úver pre splátku splatnú dňa 20.07.2016, mohol by tak platne urobiť najskôr v októbri 2016, ak by súčasne splnil aj ďalšiu podmienku vyplývajúcu z ustanovenia § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, a to, že by upozornil spotrebiteľa na uplatnenie tohto práva.

7.5 Žalobca podal žalobu dňa 28.06.2019. Napriek tomu, že súd prvej inštancie chybné v rozsudku uviedol, že táto bola súdom prijatá až dňa 01.07.2016, nemení to nič na nutnosti konštatovania, že žaloba bola podaná po uplynutí premlčacej doby.

8. V súvislosti s poukazovaním žalobcu na iné rozhodnutia krajských súdov, vydané v obdobných veciach, je nevyhnutné uviesť, že až právny názor opakovane potvrdený Najvyšším súdom Slovenskej republiky je možné považovať za súčasť ustálenej judikatúry, pričom významnou je aj skutočnosť, či takéto rozhodnutie bolo publikované v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky. Odvolacie súdy teda nie sú pri rozhodovaní viazané názormi iných odvolacích súdov (hoci aj v obdobných veciach).

9. V zmysle uvedeného nebolo podané odvolanie spôsobilé spochybniť správnosť rozhodnutia okresného súdu, ktoré odvolací súd podľa § 387 ods. 1, 2 C.s.p. ako vecne správne v prvej výrokovej vete a v závislom výroku o trovách konania potvrdil.

9.1 Pokiaľ ide o výrok o nároku na náhradu trov konania pred súdom prvej inštancie odvolací súd sa nestotožňuje v celom rozsahu s argumentáciou súdu prvej inštancie, ktorý jej ako úspešnej strane sporu nárok na náhradu trov konania nepriznal preto, že mala úspech len z dôvodu premlčania pohľadávky.

Bez ohľadu na skutočnosť, že súd prvej inštancie z dôvodu správneho záveru o premlčaní uplatneného nároku sa v odôvodnení napadnutého rozsudku dôvodnosťou nároku vecne nezaoberal (a teda, či žalovaná je dlžníčkou žalobcu čo aj vo forme naturálneho záväzku), samotný záver o tom, že žalobca uplatnil premlčaný nárok, nemôže byť sám o sebe dôvodom pre nepriznanie nároku na náhradu trov konania v spore úspešnej žalovanej. Žalobca v prejednávanej veci nesie zodpovednosť za to, že uplatnil premlčaný nárok, následkom tejto zodpovednosti je zamietnutie žaloby a aj „sankcia“ predstavujúca trovy konania, ktoré vzniknú protistrane. Ak žalobca tento postup zvolil a uplatnil premlčaný nárok, táto skutočnosť nie je dôvodom pre nepriznanie nároku na náhradu trov konania protistrane, inak v spore zastúpenej právnym zástupcom. Výrok o nároku na náhradu trov konania je síce výrokom závislým, žalovaná však odvolanie proti tomuto výroku nepodala. Z uvedenej skutočnosti vyplýva, že s rozhodnutím súdu prvej inštancie súhlasila, nemala proti nemu námietky. Zmena rozhodnutia vo výroku o nároku na náhradu trov konania by bola na neprospech odvolateľa (žalobcu) a zároveň v rozpore s procesnou neaktivitou žalovanej vo vzťahu k uplatneniu opravného prostriedku. Z uvedeného dôvodu odvolací súd potvrdil aj závislý výrok o trovách konania; ako však z vyššie uvedeného vyplýva, nestotožňujúc sa celkom s odôvodnením tohto výroku súdom prvej inštancie.

10. Žalobca odvolaním napadol rozsudok okresného súdu v celom rozsahu, a teda aj vo výroku, ktorým súd zastavil konanie v časti týkajúcej sa sumy 78,37 Eur s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 78,37 Eur od 04.10.2016 do zaplatenia, a to v dôsledku späťvzatie žaloby v tejto časti (druhá výroková veta). Odvolací súd po prejednaní odvolania dospel k záveru, že odvolanie žalobcu smerujúce proti tomuto výroku rozhodnutia je potrebné odmietnuť, pretože podľa ustanovenia § 359 C.s.p. môže podať odvolanie len tá strana sporu, v neprospech ktorej bolo rozhodnutie vydané. Pri druhej výrokovej vete je dôvodom odmietnutia odvolania skutočnosť, že okresný súd vyhovel procesnému návrhu žalobcu - čiastočnému späťvzatiu žaloby - v dôsledku čoho nie je žalobca oprávnenou osobou na podanie odvolania, nakoľko jeho návrhu - čiastočnému späťvzatiu žaloby a zastaveniu konania v späťvzatej časti, bolo vyhovené. Na základe uvedeného odvolací súd odvolanie žalobcu smerujúce proti druhej výrokovej vete rozsudku súdu prvej inštancie podľa § 386 písm. b) C.s.p. odmietol ako odvolanie podané neoprávnenou osobou.

11. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd v zmysle § 396 ods. 1 C.s.p. v spojení s § 255 ods. 1 C.s.p. tak, že žalovanej, ktorá bola v odvolacom konaní v plnom rozsahu úspešná, priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalobcovi v rozsahu 100 %, a to aj s poukazom na bod 9.1 tohto rozsudku. O výške trov konania rozhodne súdny úradník súdu prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej samostatným uznesením.

12. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Banskej Bystrici, ako súdu odvolacieho, pomerom hlasov 3 : 0.
Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Banskej Bystrici, ako súdu odvolacieho, pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.); dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) C.s.p. (§ 421 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 C.s.p. nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 C.s.p.); na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii; ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.); dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom; dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.); povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C.s.p.).